ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β.' ΑΡ. 529

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
20
ΜΑΪΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 16 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 7 Λ. 28
ΘΑΛΛΑΛΑΙΟΥ ΜΑΡΤ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 22.3 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 16.4, ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ, ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΒΟΡΕΙΟΔΥΤ. ΑΣΘ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 767,0

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΡΙΣΙΣ

Ἡ διάλυσις τῆς Οἰκουμενικῆς Συνεσοβήθη καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν, πλὴν μὴ τὴν ἢ δεκάτην,—δὲν ἐνθυμούμεθα πλέον—χάρις εἰς τὴν μοναδικὴν τὴν εὐστροφίαν τοῦ κ. Ζαΐμη καὶ τὴν ἀποφασιστικὴν νὰ εὑρίσκῃ ἑκάστοτε ἀποφασιστικὰς διατυπώσεις. Διὰ τὸ ὁποῖον οὕτω ἑβδομάδας θὰ ζήσωμεν ἀκόμη—ἢ περίπου,—ἄλματα ἀναπτυκτικὰ τῆς λίρας δὲν θὰ γίνωνται, ἡ διακοπεῖσα ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ θ' ἀρχίσῃ καὶ πάλιν νὰ ἐκδιδάζεται ἀπὸ τὸν κ. Καφαντάρην, καὶ Θεοῦ θέλοντος ὁ προϋπολογισμὸς θὰ ὑποβληθῇ πρὸ τῆς τρίτης Ἰουνίου—ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ ἐπιβοῦν τοῦ σιδηροδρόμου διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Γενεύην.

Ὅπως πολλάκις παρετηρήσαμεν, ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐδικαίωσεν ὅλας τὰς ἐπ' αὐτὴν στηριχθείσας ἐλπίδας. Ὅλα σχεδὸν τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐκκρεμῆ κατὰ Δεκέμβριον 1926, εἶναι καὶ σήμερον ἐκκρεμῆ, ἂν δὲ προήχθησαν πολὺ ἢ ὀλίγον, τοῦτο δὲν κρίνεται ἀρκετόν, ἀφοῦ, προαχθέντα, θὰ ἠδύναντο καὶ πάλιν νὰ ὀπισθοδρομήσουν ἐφ' ὅσον δὲν ἐλύθησαν ὁριστικῶς. Ἡ κακοδαιμονία τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἡ δυστραγία τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν προσφύγων δὲν ἐμειώθη διόλου.

Οἱ στρατιωτικοὶ δὲν διαχειρίζονται βέβαια σήμερον τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ παρασκηνιακῶς ἐνεργοῦν καὶ κινοῦνται. Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία διέρχονται τὴν κρίσιν, τὴν ὁποίαν διήρχοντο πρὸ ὀλίγων ἐτῶν. Οὐδεμία κατεβλήθη προσπάθεια ὑπὲρ τῆς παραγωγῆς, ὁ κομμουνισμὸς ψαρεύει εἰς τὰ θολὰ νερὰ καὶ σκεπτόμεθα νὰ τὸν πολεμήσωμεν μὲ νομοσχέδια τὰ ὁποῖα δὲν ὑπεβλήθησαν καὶ τὰ ὁποῖα δὲν πρόκειται νὰ ψηφισθοῦν. Ἐξωτερικῶς δὲν ἐβελτιώθη ἡ θέσις μας αἰσθητῶς παρὰ τὴν συνεργασίαν τῶν κομμάτων, διότι οἱ ξένοι δὲν ἐπίστευσαν ἀκόμη ὅτι πραγματικῶς ἐσωφρονίσθημεν καὶ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ στρατοκρατηθῶμεν καὶ πάλιν. Αἱ Παγκαλικαὶ μετὰ τῆς Σερβίας συμβάσεις δὲν ἐκυρώθησαν, ἐν τούτοις δὲν ἔγινε τίποτε ἀσφαλίζον τὴν Βαλκανικὴν ἡμῶν θέσιν. Κίνδυνοι μᾶς περιβάλλουν πολλοὶ καὶ δὲν εἶναι ἀρκετὰ «ἀλεξικίνδυνον» τὸ εὐεξήγητον ἐνδιαφέρον τῆς Ἀγγλίας ὅπως μείνουν αἱ Ἑλληνικαὶ ἀκταὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν κατόχων της.

Δὲν λέγομεν ὅτι δὲν ἔγινε τίποτε ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου καὶ δίδομεν ἀληθῶς τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δημοσίων ἐλευθεριῶν καὶ εἰς τὴν ὕφεσιν τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἐμφυλίου μίσους. Λέγομεν ὅμως, καὶ ἐν τούτῳ ἀπηχοῦμεν τὸ αἴσθημα τῆς Κοινῆς Γνώμης, ὅτι ἡ ἀποδοτικότης τῆς κυβερνήσεως θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι τοὐλάχιστον δεκαπλασία, ὅτι πολλαὶ ἐκκρεμότητες θὰ εἶχαν ἤδη παύσει νὰ ὑφίστανται, ἂν τὸ ὑπουργεῖον Ζαΐμη προσεπάθει ἐξ ἀρχῆς νὰ γίνῃ κύριον τῆς καταστάσεως,—ἂν οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ ἀπεφάσιζαν νὰ διαφωνοῦν σπανιώτερον, καὶ ἂν τὰ ὑπουργικὰ συμβούλια δὲν ἀφιέρωναν τὰς πλείστας τῶν συνεδριάσεών των εἰς συζητήσεις ἀποβλεπούσας εἰς τὴν ἀποσόβησιν...ὑπουργικῶν κρίσεων.

Ἀλλ' ἄς τὸ ἐννοήσουν οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ ὅτι αὐτὴ ἡ κρίσις τὴν ὁποίαν ἀπεσόβησεν ὁ κ. Ζαΐμης πρέπει νὰ εἶναι ἡ τελευταία, καὶ ὅτι μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν δὲν θὰ εἶναι ἐπικίνδυνος πρὸς προσφυγὴ εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν, ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ φροντίσῃ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ἀνυποληψίας εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθε διὰ τὴν νωχελειάν της καὶ τὴν ἀτελῆ ἐκτίμησιν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία εἶναι σοβαρωτέρα παρ' ὅσον νομίζουν οἱ κ. κ. πολιτικοὶ ἀρχηγοί. Εἶναι κατάστασις δυναμένη ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ ἐκμαιεύσῃ τὴν ἀναρχίαν.

Μελαχὺ λυροῦ καὶ ἀχλαδίον...

«Μετὰ τὸ τέλος τῆς μεταμεσονυκτίου συσκέψεως οἱ κ. κ. Μεταξᾶς καὶ Παπανασταστίου συνηντήθησαν εἰς τὸ «Ἀμπασαντὲρ» μετὰ τῶν κ. κ. Τσαλδάρη καὶ Μερκούρη μεθ' ὧν ἀντήλλαξαν τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ τῆς Κυβερνητικῆς κρίσεως καὶ τῶν ἐνδεχομένων ἐξελίξεων αὐτῆς».

(Αἱ ἐφημερίδες τῆς 18 Μαΐου 1927)

ΟΡΙΣΤΙΚΗ Η ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ Ο κ. Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ' ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΝΟΣ ΤΗΝ ΛΥΣΙΝ ΖΑΪΜΗ

ΕΣΤΑΛΗ ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΑΝΑΚΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ

Κατὰ τὰς νυκτερινὰς ἀνακοινώσεις ὅλων τῶν ἡγετῶν, ἡ ἐπελθοῦσα κατὰ τὴν χθεσινὴν σύσκεψιν συμφωνία διὰ τὴν διευθετησιν τῆς περὶ τὸ ζήτημα Πολίτη προκυψάσης διαφορᾶς, παρὰ τὸν χαρακτῆρα τῆς προσωρινότητος τὸν ὁποῖον φορᾶς, δὲν πρόκειται νὰ ἀνατραπῇ, πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον, ἐκ τῆς ἐν τῷ σχετικῷ κυβερνητικῷ ἀνακοινωθέντι καθοριζομένης ἐπιφυλαξέως τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ὅπως δώσῃ μετὰ διήμερον (ἀπὸ χθές) τὴν τελικήν του ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς συμφωνηθείσης λύσεως.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εἶνε βέβαιον ὅτι θ' ἀπαντήσῃ καταφατικῶς. Κατὰ συνέπειαν, μετὰ τὴν ἀπάντησιν καὶ τοῦ κ. Τσαλδάρη, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ ἀφοῦ πρῶτον ἀπαντήσῃ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἡ διευθέτησις τῆς διαφορᾶς θὰ κυρωθῇ καὶ τυπικῶς.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὡς ἐδήλωσε χθὲς τὴν νύκτα, θὰ ἐπισκεφθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅπως δώσῃ τὴν ἀπάντησίν του, ἡ ὁποία, ὡς προελέχθη, θὰ εἶνε καταφατική.

Ἐνδεικτικὸν ἄλλως τε εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐξετέλεσεν ἤδη ἀπὸ τοῦ χθεσινοῦ ἀπογεύματος τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀνακλήσεως τοῦ ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ κ. Καραπάνου, ὑπογράψας τὴν σχετικὴν τηλεγραφικὴν ἐντολήν, ἥτις καὶ ἀπεστάλη ἀμέσως τὴν νύκτα.

Κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἡ διαφορὰ Μιχαλακοπούλου—Τσαλδάρη ἐλύθη. Τὸ ζήτημα Πολίτη, ὅμως, παραμένει ἐκκρεμές, καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ ἐπελθοῦσα κατὰ τὴν χθεσινὴν σύσκεψιν συμφωνία εἶναι προσωρινή.

Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ ἀπεδέχθησαν κατ' αὐτὴν ὅτι θ' ἀποφανθοῦν ἐπὶ τοῦ ζητήματος Πολίτη μετὰ τὴν ἐκ Γενεύης ἐπάνοδον τῶν κ. κ. Καφαντάρη καὶ Μιχαλακοπούλου, ἀφοῦ—κατὰ τὸ ἀνακοινωθὲν—ἀντιληφθοῦν ἐκ τοῦ σύνεγγυς κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παραμονήν των τὴν διεθνῆ κατάστασιν.

Ἐν συνεπείᾳ, ἡ τυχὸν ἀνακίνησις ἐκ νέου τοῦ ζητήματος Πολίτη μετὰ τὴν ἐκ Γενεύης ἐπάνοδον τῶν ὑπουργῶν θὰ σημαίνῃ καὶ πρόκλησιν τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ὅπως ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Κυβερνήσεως, δεδομένων τῶν ἀδιαστείστων ἀντιλήψεων αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ κ. Πολίτη.

Μετὰ τὴν ἀπάντησιν ὅμως τοῦ κ. Πολίτη, τὴν δημοσιευομένην εἰς τὴν 4ην σελίδα, ὅτι δὲν δέχεται τὸν διορισμὸν ἄνευ ὁμοφωνίας ὅλων τῶν κομμάτων, ἐφ' ὅσον δὲν μεταβληθῇ αὕτη ὑστερον, τὸ ζήτημα δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁριστικῶς λῆξαν.

Τὰ παρασκήνια τοῦ παγκοσμίου δράματος

Οἱ παράγοντες τῆς εἰρήνης ἐν Γερμανίᾳ

Αἱ κατηγορίαι τοῦ Μὰξ ἐναντίον τοῦ Οὐίλσων. - Ἠθέτησε τὰς ὑποσχέσεις του. - Οἱ σύμμαχοι ψεύδυνοι διὰ τὴν παράτασιν τοῦ πολέμου. - Ὁ Μὰξ ἀπαντᾷ εἰς τὸν λόρδον Λάντσνταόυν.

Λεπτὰ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ πρίγκηπος Μὰξ τῆς Βάδης

Ὁ ἀρχικαγκελλάριος Χέρτλιγκ, παρὰ τὰς πιθανότητας τὰς ὁποίας παρεῖχε τὸ διάβημα τοῦ Λάντσνταόυν ὅπως ἔλθωμεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἔκρινε σκοπιμώτερον ν' ἀφήσῃ νὰ ὁμιλήσουν τὰ ὅπλα, κατὰ τὰς σχεδιαζομένας ἐπιχειρήσεις τοῦ 1918, ἵνα ἐπιτύχῃ συμφερωτέρους ὅρους εἰρήνης.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἀπεφασίσαμεν ν' ἀπαντήσωμεν ἡμεῖς εἰς τὸν λόρδον Λάντσνταόυν. Τὴν 14ην Δεκεμβρίου ἐξεφώνησα μακρὸν λόγον περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μας ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Βάδης, τὴν δὲ 21ην Δεκεμβρίου ὁ ἐπὶ κυβερνήσεως Μπέταμαν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν δόκτωρ Σόλφ ἔκαμε διάλεξιν ἐν Βερολίνῳ περὶ τοῦ «μέλλοντος τῆς Ἀφρικῆς» ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔθιγεν ὅλα τὰ φλέγοντα ζητήματα.

Βεβαίως δὲν ἀπέκειτο εἰς ἡμᾶς νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀπολυτρωτικὴν διαβεβαίωσιν: «ἐγγυώμεθα διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ Βελγίου», πάντως ὅμως ἀμφότεροι ἀφήσαμεν νὰ ἐννοηθῇ κατὰ τρόπον μὴ ἀποδεχόμενον ἀμφισβήτησιν, ὅτι ἡ Γερμανία θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ δεχθῇ μίαν εἰρήνην συνεννοήσεως μετὰ τῆς καταστρόας Ἀγγλίας, ἐὰν ἐξεπροσώπει ὁ Λάντσνταόυν καὶ οἱ περὶ αὐτόν, πάντως ὅμως ὅτι ἀπέναντι τῆς πολιτικῆς τοῦ νοικ-ἄουτ εἶχε βεβαίως τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀγωνισθῇ μέχρις ἐσχάτων.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ μπὸξ

Ἀφοῦ ὑπέμνησε εἰς τὸν λόγον μου ἐκεῖνον τὴν ἔνδοξον δρᾶσιν τοῦ στρατοῦ τῆς Βάδης εἰς τὴν μάχην τοῦ Καμπραϊ καὶ τὰς μεγάλας νίκας τῶν γερμανικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ρίγαν καὶ τὸ Αἴζελ, αἵτινες εἶχον ὡς συνέπειαν τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεως πρὸς συνθηκολόγησιν ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας, δὲν παρέλειψα νὰ τονίσω ὅτι οἱ δυτικοὶ ἐχθροί μας προέβαινον σήμερον εἰς τὴν κήρυξιν ἑνὸς πολέμου ἐναντίον μας.

«Δὲν ἐγνοοῦν εἰρήνην κατόπιν διαπραγματεύσεων, ἀλλ' ἀναμένουν τὴν ὁριστικὴν ἔκβασιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Εἰς τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ Λόϋδ Τζὼρτ, τοῦ Κλεμανσὼ καὶ τοῦ προέδρου Οὐίλσων δίδεται ἐκ νέου τὸ σύνθημα τῆς πολιτικῆς τοῦ νοικ-ἄουτ, τῆς πολιτικῆς τῆς ἐξοντώσεως. Πρὸ ἑνὸς ἔτους ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀπετέλεσε τὸ πρόγραμμα τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Τοιουτοτρόπως δίδεται καὶ πολὺ ὁ λόγος εἰς τὰ ὅπλα καὶ ἡ ἐκστρατεία τοῦ 1918 τυγχάνει ἀναπόφευκτος. Ἡμεῖς ὅμως ἀποβλέπομεν μετὰ πεποιθήσεως καὶ εἰς τὴν νέαν ταύτην ἐκστρατείαν, ὅταν, ἐπαναφέροντες εἰς τὴν μνήμην μας τὸ πρόσφατον παρελθόν, ἐλέπομεν κατὰ τίνα τρόπον διεψεύσθησαν τῷ 1917 ὅλαι αἱ ἐλπίδες τοῦ ἐχθροῦ μας, ὅστις κατὰ τὴν ἀνοιξιν μὲν ἐπεδίωξε τὴν διάσπασιν τοῦ δυτικοῦ μετώπου μας, κατὰ δὲ τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον ἐπεχείρησε διὰ τῶν ἐπιθέσεών του, πλὴν εἰς μάτην, νὰ φθάσῃ τὰς βάσεις τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων.»

Ἡ μόνη νίκη τῶν Συμμάχων

«Παρὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐν τούτοις στρατιωτικὰς ἀποτυχίας του ὁ ἐχθρὸς ἐσημείωσε καὶ μίαν σημαντικωτάτην νίκην, τὴν ὁποίαν πρέπει μετὰ θάρρους νὰ ὁμολογήσωμεν. Ἡ νίκη αὕτη εἶνε πολιτικῆς σημασίας, καὶ ἐξησφαλίσθη διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως μέσων ἥκιστα ἠθικῶν. Πάντως οἱ Σύμμαχοι κατώρθωσαν νὰ πείσουν τοὺς λαούς των, ὅτι ἡ δημοκρατικὴ παραταξις τῆς Ἀντάντ εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιτεθῇ, ἵνα προλάβῃ τὴν μελετωμένην ὑπὸ τῆς ἀπολυταρχικῆς Γερμανίας μεγάλην ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας τοῦ κόσμου. Συνεπῶς εἶνε καθῆκόν μας ὑπέρτατον, κύριοι, ν' ἀναλάβωμεν καὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου τὸν ἀγῶνα, ἵνα ἀποδείξωμεν τὸ συκοφαντικὸν τῆς ἀποδιδομένης εἰς ἡμᾶς κατηγορίας.»

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἀφοῦ ἐξιστόρησα τὰ προηγηθέντα τοῦ πολέμου ἐν Παρισίοις καὶ Πετρουπόλει γεγονότα, τὴν διφορουμένην στάσιν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἐνίσχυσε τὴν Ρωσσίαν εἰς τὴν ἀπόφασίν της νὰ κινητοποιηθῇ, κατέληξα εἰς τὴν παρὰ τὰς φιλειρηνικὰς ἐκστρατείας τοῦ προέδρου Οὐίλσων εἴσοδον τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν πόλεμον, διὰ νὰ θέσω τὸ ἐρώτημα: «Ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρουσιάζεται ὡς δικαστὴς τοῦ κόσμου;»

Ὅπου γίνεται λόγος περὶ Ἑλλάδος

«Ὁ πρόεδρος Οὐίλσων οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ν' ἀγωνίζεται ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Διότι ἠνέχθη νὰ μεταβληθῇ ἐν μέγιστον μέρος τῆς εἰρηνικῆς ἀμερικανικῆς βιομηχανίας εἰς ὄργανον τοῦ θανάτου καὶ δὴ εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀμερικὴ δὲν εὑρίσκετο εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν μετὰ τῆς Γερμανίας. Ἀφοῦ παρεβίασε τὸ τυπικὸν τοῦτο δίκαιον καὶ ἐφωδίασε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν δι' ὅπλων καὶ ὑλικῶν, παρεβίασε καὶ τὸ ἀνθρώπινον ἀκόμη δίκαιον, ἀονηθεὶς εἰς τοὺς ἀμάχους πληθυσμοὺς τῆς Γερμανίας, ἰδίᾳ δὲ τοὺς ἀδυνάτους καὶ τοὺς ἀσθενεῖς, πᾶσαν ἐνίσχυσιν, αὐτὰ ταῦτα τὰ μέσα νὰ ζήσουν. Ὁ πρόεδρος Οὐίλσων ἠνώησε τὴν προσπασίαν ἣν εἶχεν ἀναλάβει ἐν Ρωσσίᾳ ὑπὲρ τῶν Γερμανῶν αἰχμαλώτων πολέμου, πολλοὶ τῶν ὁποίων περιῆλθον εἰς τὴν ἐσχάτην δυσυχίαν, χωρὶς ἡ Ἀμερικὴ νὰ πράξῃ τι πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεώς των. Ἐπίσης καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἡ Ἀμερικὴ ἠνέχθη ὅπως οἱ συμπατριῶταί μας ὑποστῶσι τὰ πάνδεινα καὶ ἐξευτελισμοὺς ἀνηκούστους. Ὁ πρόεδρος Οὐίλσων οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ν' ἀγωνίζεται ἐν ὀνόματι τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας, διότι ἐνῷ ἦτο ὁ μέγας τραφοδότης τῆς τσαρικῆς Ρωσσίας, ἐτελεσε κατόπιν τὰ ὠτά του εἰς τὰς ἐπικλήσεις τῆς ρωσσικῆς δημοκρατίας, ὅπως τὴν ἀφήσῃ νὰ διαπραγματευθῇ μίαν ἀνεκκηνὴν εἰρήνην ἢ τοὐλάχιστον ὅπως τὴν ἀπαλλάξῃ τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως ἐν καταβάλῃ νέον φόρον αἵματος, ἵνα ὡς νὰ καταβάλῃ νέον φόρον αἵματος, ἵνα δυνηθῇ διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ στηρίξῃ τὴν κλονιζομένην ἐλευθερίαν της.

Ὁ πρόεδρος Οὐίλσων οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ν' ἀγωνίζεται ἐν ὀνόματι τῶν μικρῶν ἐθνῶν, διότι οἱ ξένοι λαοί, οἵτινες διέτρεχον τὸν κίνδυνον νὰ συντριβῶσιν ὑπὸ τὸ χον τὸν κίνδυνον νὰ συντριβῶσιν ὑπὸ τὸ ρωσσικὸν πέλμα, οἱ Φινλανδοί, οἱ Πολωνοί, οἱ Οὐκρανοί, οἱ Λέττοι, οἱ Λιθουανοὶ εἰς μάτην ἐζήτουν ἄλλοτε τὴν προστασίαν του, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ Ἑλλάς, ὅταν οἱ σύμμαχοί του κατεπάτουν τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν της.»

Τὰ ψεύδη τῶν Συμμάχων

Περαιτέρω ἐκαυτηρίασα τὰ ἐφαρμοζόμενα ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς συστήματα, ἰδίᾳ τὸ σύστημα τῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατασκοπείας, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ρῆσιν ἑνὸς συμμάχου τῆς Ἀμερικῆς, τοῦ λόρδου Νόρθ κλιφ, οὐδὲν διέφερε τῆς ρωσσικῆς ὀχράνα. «Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον», προσέθεσα, «οἱ δημοκρατικοὶ λόγοι εἰς τὸ στόμα τῶν Συμμάχων δὲν εἶνε παρὰ ψεῦδη.

φωνάζουν οἱ δημαγωγοὶ τῆς Δύσεως, ἀλλὰ βλασφημοῦν καὶ τὸν Θεὸν καὶ τὸν λαόν των. Ὁμοιάζουν πρὸς τοὺς ἱερεῖς ἐκείνους, οἵτινες τολμοῦν ν' ἀπατοῦν τὰ εἰδωλά των, ἐπειδὴ κατὰ βάθος δὲν ἔχουν πίστιν πρὸς αὐτά.»

Δὲν παρέλειψα τέλος νὰ ὑπομνήσω ποῖον ἦτο τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης ὅλων διὰ τὴν παράτασιν τοῦ πολέμου, ἥτις θ' ἀφήρει ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, καὶ τὴν νικήσασαν καὶ τὴν ἡττηθεῖσαν, τὰ μέσα νὰ ἐπουλώσῃ τὰς τρομερὰς πληγάς της.

«Διότι τὸ ἠθέλησεν ἡ Ἀμερική, διότι τὸ ἠθέλησεν ἡ γαλλικὴ καὶ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ἡ Εὐρώπη ὁλόκληρος κινδυνεύει νὰ ἐξαντληθῇ τελείως. Οἱ ἐν τῇ Δύσει παράγοντες τοῦ πολέμου ἀποκρούουν μετὰ πείσματος πάντα τ' ἀνθρώπινα ἰδεώδη, διότι διαβλέπουν ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦν μέσα ἐφυρώσεως τῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν ὑπαρχόντων χασμάτων.

».Ὁ Λόϋδ Τζὼρτζ ἀποκρούει τὸ ἐνδεχόμενον μιᾶς ἐμπορικῆς εἰρήνης, μετερχόμενον μέσα τρομοκρατίας ὅπως καταπνίξῃ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Τύπῳ πᾶσαν φωνὴν συνδι-λλαγῆς. Ὁ Κλεμανσὼ ἀπειλεῖ τοὺς ἐπιδιώκοντας τὴν εἰρήνην διὰ τοῦ στρατοδικείου. Τυγχάνει ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως, ὅτι ὑπάρχει ἐν ταῖς συμμαχικαῖς χώραις ἐν ἰσχυρὸν φιλειρηνικὸν ρεῦμα, δυστυχῶς ὅμως τὸ ρεῦμα τοῦτο δὲν εἶνε τόσον ἰσχυρόν, ὥστε ν' ἀνατρέψῃ τὰ ὑφιστάμενα διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου ἐμπόδια.»

Μία ἐπιστολὴ τοῦ Κάϊζερ

Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω, ὅτι τόσον ὁ ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Βάδης λόγος μου ὅσον καὶ ἡ διάλεξις τοῦ δόκτορος Σόλφ ἐδημιούργησαν ἐν ἰσχυρότατον ρεῦμα ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἔρτσμπέργκερ, ἥτις ἠπείλει νὰ χωρίσῃ εἰς δύο ἀντίμαχα στρατόπεδα τὸν γερμανικὸν λαόν. Διότι ὁ πόθος τοῦ λαοῦ μας διὰ τὴν εἰρήνην ἔπρεπεν ἀναμφισβητήτως νὰ εἶναι καὶ πόθος διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν δικαιοσύνην ἐν ταυτῷ.

Καὶ αὐτὴ ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ ἐνέκρινε τὰς γενικὰς γραμμὰς τοῦ λόγου μου, ὁ δὲ Κάϊζερ μοῦ ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, χρονολογουμένην ἀπὸ 28ης Δεκεμβρίου 1917.

«Ἀγαπητὲ ἐξάδελφε!

Σ' εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως διὰ τὰς γενικὰς σκέψεις αἵτινες ἐνέπνευσαν τὸν ἐν Καρλσρούῃ ἐκφωνηθέντα λόγον σου καὶ χαίρομαι δυνάμενος νὰ ἐπικροτήσω ταύτας ἐν ταῖς κυρίαις γραμμαῖς των. Εἶμαι ἐπίσης πεπεισμένος ὅτι καθῆκον τῆς μοναρχίας τυγχάνει νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ὁ πόλεμος οὗτος ἐπιδάλλει νέους προσανατολισμοὺς ἐν ταῖς μετὰ τοῦ λαοῦ σχέσεσιν, εἰς τρόπον ὥστε αἱ ἕδασεις ἐφ' ὧν αὕτη στηρίζεται νὰ εἶνε στερεώτεραι ἢ πρότερον. Συμφωνῶ ἀπολύτως μετὰ σοῦ ὅτι τὸ τοιοῦτον δύναται νὰ συντελεσθῇ μόνον διὰ μιᾶς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, ἥτις θ' ἀφυπνίσῃ τὰς δυνάμεις τῶν ὑγιεστέρων στοιχείων τοῦ λαοῦ καὶ θὰ συγκεντρώσῃ ταύτας μετὰ μεγαλυτέρας προθυμίας περὶ τὸ στέμμα».

Καὶ ἡ μὲν ἐπιδοκιμασία τοῦ Κάϊζερ ἀφεώρα τὰ ὅσα περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐσωτερικῆς ἐν Γερμανίᾳ μεταρρυθμίσεως ἐν τῷ λόγῳ μου ἐκείνῳ ἔθιγον. Πλεῖστα ὅσα ὅμως ἄρθρα ἐν τῷ Τύπῳ, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνω τὸ τοῦ Φρίντριχ Νάουμαν ἐν τῇ «Βοηθείᾳ» τῆς 27ης Δεκεμβρίου, ἀπεδείκνυον ὅτι ἡ ἐπιδοκιμασία, ἣς ἔτυχεν ὁ λόγος μου, ἦτο γενική. Καὶ πλῆθος ἐπιστολῶν ἔλαβον, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μία τοῦ Μπέταμαν Χόλβεγκ, συγκινητικὴν μέχρι δακρύων.

Ἡ ἀπήχησις τοῦ λόγου τοῦ Μὰξ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ

Εἶνε βέβαιον, ὅτι οἱ λόγοι τοῦ δόκτορος Σόλφ καὶ τοῦ πρίγκηπος Μὰξ τῆς Βάδης ἐλαχίστην ἐφόρεσαν ἀπήχησιν ἐν Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ. Ἐν Ἀγγλίᾳ ὅμως ἐσχαλιάσθησαν οὗτοι ἐπαρκῶς. Τὸ «Ἔθνος» τῆς 21ης Ἰανουαρίου 1918 ἐπέδωκαν ὅλως ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὴν περικοπὴν ἐκείνην τοῦ λόγου μου, ἥτις ἀφεώρα τὸν Λόϋδ Τζὼρτζ:

«Οἱ φιλελεύθεροι, οἱ δημοκρατικοί, οἱ συνετοὶ συντηρητικοί, ἔγραφε, καθὼς καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ ἐν ταῖς ἐκφράσεις ὑπάρχοντα στοιχεῖα, μεθ' ὧν θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν διὰ νὰ προπαρασκευάσῃ ἐν ἀνεκτὸν διὰ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 280	ΕΤΗΣΙΑ ΣΡ. ΑΥΣ. 6
ΕΞΑΜΗΝΟ » 150	ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΟΛΛΑΡ. 3

Ούδεμία ανοδεύεται πληρωμή εἰνε ἐγκεκριμένη ἐὰν δὲν φέρη ταύτην ὑπογραφὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Πρωϊᾶς» Δ. Παπαγεωργίου καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

«Η μόδα»

Απο Πρωϊάς εις Πρωϊάν

Ο σύνδεσμος

«Ζητείται μαθητὴς ἀφοπωλεῖου, (Ἀγγελία)

Κρίσις ψυχῆς λοιπὸν, κυρίες καὶ κύριοι τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα ὀλίγοι, ἀλλ' ἄκρως φαύλοι ἀπὸ τὴν ἄποψιν τῆς ἀξιοπρεπείας μας καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν ἀναγνωστῶν μας, ἐπὶ τέλους ἐπιτυγχάνουν νὰ μᾶς ἐπιβάλουν τὴν ἀνάγκην νὰ ἀσχολούμεθα ἐπὶ τινὰ χρόνον μὲ τὴν ἀνάρμοστον ἐκείνην ἀθλιότητα τῆς ἀφοπωλείου καὶ τῆς ἀφοπωλείας, ἡ ὁποία ἐπὶ τέλους ἐπιβάλλει

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ - ΜΠΡΙΑΝ ΑΠΕΛΗΞΑΝ ΕΙΣ ΠΛΗΡΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ ΑΠΟΨΕΩΝ

ΤΟΝΙΖΕΤΑΙ Η ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΦΙΛΙΑΣ

ΕΞΗΤΑΣΗΣΑΝ ΤΟ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΙΤΑΛΟΣΕΡΒΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ντουμέργκ καὶ ὁ κ. Μπριὰν ἀφίκοντο σήμερον τὸ ἀπόγευμα, ἐπιστρέφοντες ἐκ τῆς εἰς Λονδῖνον ἐπισκέψεώς των. Εἰς τὸν σταθμὸν ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς ὁ κ. Πουανκαρὲ καὶ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, πολὺς δὲ κόσμος ἐπευφήμησε αὐτοὺς κατὰ τὴν ἔξοδόν των ἐκ τοῦ σταθμοῦ.

Εἰς δηλώσεις του ὁ κ. Ντουμέργκ ἐτόνισε διὰ θερμῶν ἐκφράσεών του τὸν ἐνθουσιασμόν του ἐκ τῆς γενομένης εἰς αὐτὸν ὑποδοχῆς ἐν Λονδίνῳ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συνομιλιῶν τῶν κ.κ. Μπριὰν καὶ Τσάμπερλαιν, ἐξεδόθη ἐνταῦθα καὶ ἐν Λονδίνῳ ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν, καθ' ὃ αὐταὶ διεξήχθησαν ἐν πνεύματι ἀπολύτως φιλικῷ καὶ κατέδειξαν τὴν ἐπικρατοῦσαν πλήρη συμφωνίαν τῶν δύο κυβερνήσεων ἐφ' ὅλων τῶν παγκοσμίων ζητημάτων. Οἱ δύο ὑπουργοὶ—λέγει τὸ ἀνακοινωθὲν—ἠδυνήθησαν νὰ διαπιστώσουν μίαν ἔτι φορὰν τὴν στερεότητα τῆς ἐγκαρδίου συνεννοήσεως μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τῆς συνεννοήσεως ταύτης, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ ἀσφαλέστερον θεμέλιον διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης.

Ἀνακοινωθὲν ἀφ' ἑτέρου τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς βεβαιοῖ ὅτι τὰ συζητηθέντα ὑπὸ τῶν δύο ὑπουργῶν θέματα ἦσαν κυρίως τὸ τῆς Ἀδριατικῆς, τὸ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, τὸ ζήτημα τῆς Ταγγέρης καὶ τὸ Κινεζικόν. Κατὰ τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦτο καὶ παρὰ τὰς ἀντιθέτους πληροφορίας, δὲν συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς Ρηνανίας.

Ἀντιθέτως οἱ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριταὶ τῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων βεβαιοῦν, ὅτι καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο συνεζητήθη, ἐπετεύχθη δὲ συμφωνία τοῦ κ. Τσάμπερλαιν παραδεχθέντος ὅτι οὐδεμία ὑποχώρησις ἐναντι τῆς Γερμανίας εἶναι δυνατὴ, ἐφ' ὅσον δὲν βεβαιοῦται ὅτι αὕτη ἐξετέλεσεν ἁπάσας τὰς ὑποχρεώσεις της, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατεδάφισιν τῶν φρουρίων τῶν ἀνατολικῶν συνόρων της.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος ἐξακολουθεῖ σχολιάζων τὴν ἐπίσκεψιν τῶν κ. κ. Ντουμέργκ καὶ Μπριὰν, χαρακτηρίζων αὐτὴν ὡς ἀπόδειξιν τῆς στερεότητος τῆς Ἀγγλογαλλικῆς συνεννοήσεως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐκ τῆς ὁποίας, ἐμοῦ μετὰ τῆς συνθήκης τοῦ Λοκάρνο, ἐξαρτᾶται κατὰ μέγιστον μέρος ἡ μέλλουσα εἰρήνη καὶ ἡ εὐημερία τῆς Εὐρώπης.

ΑΙ ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΦΗΜΑΙ

ΠΕΡΙ ΕΚΡΗΞΕΩΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΔΙΑΨΕΥΣΕΙΣ ΥΠΗΡΞΕ ΚΑΠΟΙΑ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐπίμονοι φῆμαι κυκλοφορήσασαι χθὲς τὴν ἑσπέραν ἀνέφερον διαφόρους λεπτομερείας περὶ ἐπικειμένης— κατά τινας, καὶ ἐντὸς τῆς νυκτὸς—ἐκρήξεως κινήματος, προπαρασκευασθέντος ἀπὸ ἡμερῶν ὑπὸ τῶν γνωστῶν «παραγόντων». Αἱ φῆμαι τεθεῖσαι ὑπ' ὄψει τοῦ κ. Παπαναστασίου, ἀργὰ τὴν νύκτα, διεψεύσθησαν κατηγορηματικῶς.

Παρὰ τὰς διαψεύσεις ταύτας ὅμως, ἐγνώσθη ὅτι ἐγένοντο πράγματι κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας νέαι μεταξὺ τῶν «παραγόντων» συνεννοήσεις, κατ' ἄλλους μὲν πρὸς ἀποτροπὴν τῆς δημοσιεύσεως τῶν διαταγμάτων ἐπαναφορᾶς τῶν ἀποτάκτων, κατ' ἄλλους δὲ μόνον πρὸς ἀντικρουσιν ἐκδηλωθείσης ἀντικυβερνητικῆς κινήσεως ὁρισμένων δυσηρεστημένων ἀξιωματικῶν.

Ὁπωσδήποτε, καθ' ἃ συνάγεται ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν πληροφοριῶν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, δέν δικαιολογεῖται ἀνησυχία τις ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 19 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Αἱ ἀπόψεις τῶν ἐνταῦθα στρατιωτικῶν παραγόντων, ὡς ἐξηκρίβωσα κατόπιν εἰδικῆς ἐρεύνης, συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς: Μετὰ τὴν συμφωνίαν τῶν ἀρχηγῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος Πολίτη πᾶσα ἀνατρεπτικὴ κίνησις, τοὐλάχιστον μέχρι τῆς ἐπανόδου τῆς ἀντιπροσωπείας ἐκ Γενεύης, καθ' ὃ αὐτόχρημα ἐγκληματική, δέον νὰ ἐγκαταλειφθῇ.

Αἱ ἀπόψεις αὗται τῶν ἐδῶ παραγόντων θὰ γνωστοποιηθοῦν καὶ ἐν Ἀθήναις.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΔΙΗΥΘΕΤΗΘΗ

ΠΑΡΕΜΕΡΙΣΘΗ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΠΟΛΙΤΗ - ΑΝΑΚΑΛΕΙΤΑΙ Ο κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΛΘΟΥΣΑΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

Κατὰ τὰ προαγγελθέντα, οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ συνῆλθον χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ζαΐμη εἰς σύσκεψιν παραταθεῖσαν μέχρι τῆς 2 1)2 μ. μ. Πρῶτος προσῆλθεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ὅστις καὶ παρέμεινεν ἐπ' ὀλίγον συνομιλῶν κατ' ἰδίαν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Μετὰ τὴν σύσκεψιν, ἥτις ἀπησχολήθη ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν προκύψασαν περὶ τὸ ζήτημα Πολίτου διαφορὰν μεταξὺ τῶν κ. κ. Μιχαλακοπούλου καὶ Τσαλδάρη, ἐξεδόθη τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν:

«Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ζαΐμης, κατὰ τὴν σημερινὴν σύσκεψιν ἐπρότεινε τὴν ἑξῆς λύσιν:

Νὰ ἀνακληθῇ ὁ νῦν ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς, εἰς ὃ συνήνεσαν πάντες οἱ ἀρχηγοὶ, κατὰ τὴν προσεχῆ δὲ μετάβασίν των εἰς Γενεύην, καὶ ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, εἰς Λονδῖνον, Παρισίους καὶ Ρώμην, οἱ κ. κ. Καφαντάρης καὶ Μιχαλακόπουλος θὰ ἀντιληφθοῦν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως. Ἐπανερχόμενοι θὰ ὦσιν εἰς θέσιν νὰ προβῶσιν εἰς προτάσεις περὶ συμπληρώσεως τῆς θέσεως τῆς ἐν Παρισίοις πρεσβείας.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐπικειμένης ἀπουσίας τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐδέχθη εὐχαρίστως νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐζήτησε διήμερον προθεσμίαν ἵνα ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω προτάσεως. Ὁ κ. Τσαλδάρης θ' ἀναμείνῃ τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ὅπως ἐκφέρῃ καὶ οὗτος γνώμην.»

Η ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Κατὰ γνωσθείσας πληροφορίας, ἐν ἀρχῇ τῆς συσκέψεως ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον—μὴ προσελθόντος εἰσέτι τοῦ κ. Τσαλδάρη—ὅστις καὶ ἐξέθεσε τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπηκολούθησε συζήτησις. Ἡ συζήτησις περιεστράφη κυρίως ἐπὶ τῆς ἀπὸ τοῦ προχθεσινοῦ ἀπογεύματος γνωστῆς προτάσεως τὴν ὁποίαν εἶχε διατυπώσει ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὡς περιλαμβάνεται εἰς τὸ κυβερνητικὸν ἀνακοινωθέν. Την πρότασιν ταύτην, κατὰ τὴν βασιν της, εἴχομεν ἤδη ἀπὸ χθὲς δημοσιεύσει.

Τὴν 1 μ. μ. προσῆλθε καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης, ὅστις ὀλίγον πρότερον διεβίβασε πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐπιστολὴν, ἐκθέτουσαν τὰς γενικὰς ἀντιλήψεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐπὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως ὡς διεμορφώθη ἐπ' ἐσχάτων καὶ εἰδικῶς τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος Πολίτου καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ προκυψάσης διαφορᾶς ἀπόψεις αὐτοῦ.

Ἡ ἐπιστολή, ἡ ὁποία κατὰ τὰς πληροφορίας μας εἶνε μακρὰ, δὲν ἀνεγνώσθη εἰς τὴν σύσκεψιν, ἐφ' ὅσον ἀπηυθύνετο προσωπικῶς πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

Ὁ κ. Τσαλδάρης, προσελθὼν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συζητήσεως, ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ δηλώσῃ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ διατυπώσῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ ὅλου ζητήματος, ἐννοῶν ν' ἀφίσῃ τοὺς ἄλλους ἀρχηγοὺς ἐντελῶς ἀνεπηρεάστους εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀπόφασίν των ἐπὶ τῆς οὐσίας: ἂν δηλαδὴ ἡ ἐξωτερικὴ κατάστασις ἐξαρτᾶται καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐκ τοῦ διορισμοῦ ἢ μὴ τοῦ κ. Πολίτη, ἢ ὄχι.

Οἱ κ. κ. Καφαντάρης, Μεταξᾶς καὶ Παπαναστασίου, μετὰ τὴν δήλωσιν ταύτην τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ κατόπιν προηγηθείσης συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀπήντησαν ὅτι θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ μορφώσουν γνώμην τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀφοῦ ἀπηντήσ